

Sabine op (klas)bezoek in Zuid-Afrika. "De peetkinderen beschouwen ook hun peetouders als hun eigen ouders en moeders", aldus Sabine.

IN DE BRES MET CUNINA VOOR DERDEWERELDLANDEN

Eén, Canvas, Ketnet en Vitaya besteden in september ruime aandacht aan 'Cunina', een organisatie voor financiële adoptie van kinderen in de derde wereldlanden. "Tegen eind dit jaar hopen we 3.000 jongeren naar school te kunnen sturen", aldus Cunina-ambassadeurs Sabine De Vos en Luc Appermont.

Sabine De Vos & Luc Appermont Aidswezen zijn enorm confronterend

Cunina bestaat intussen 17 jaar, maar lanceerde nooit eerder een groot mediaoffensief. "Sophie Vangheel, de voorzitter en oprichter van deze vzw, droomde daar al lang van", legt Luc Appermont uit. "Cunina, de Latijnse vertaling voor 'godin van de wieg', is op zich geen catchy woord, en moet daarom een begrip worden in Vlaanderen. En nu Sophie in het Zuid-Afrikaanse Eshowe een groot dorp met 100 huizen aan het bouwen is voor de opvang van 800 aidswezen en 80 zorgmoeders, is alle hulp meer dan welkom." "Mensen hebben vaak een verkeerd beeld van Zuid-Afrika en denken louter aan lusesafan's en rijkdom", zegt Sabine De Vos, die al een paar werkbezoeken aan het land bracht. "Maar 12 jaar na de afschaffing van het apartheidregime, kampt de zwarte bevolking nog altijd met enorme moeilijkheden. Bovendien neemt

de aidsproblematiek almaar grotere proporties aan. Zo verloor in zeven jaar tijd liefst 70 procent van alle Zuid-Afrikaanse Cunina-petekinderen één of beide ouders aan deze ziekte. In veel dorpen zijn meer doodskisten dan huizen. Sommige wezen lopen zelf het dodelijke virus op, meestal door incest. Afrikaanse volksgedachten laten zich immers leiden door bijgeloof: als ze seks met iemand hebben, zullen ze verlost zijn van aids. En hoe jonger hun bedpartner is, hoe sneller ze het zullen kwijtraken, denken ze. Aids is er nog altijd een enorm taboe. Als slachtoffer tijdens medicijnen krijgen toegediend, kunnen ze de ziekte onder controle houden. Ook andere Zuid-Afrikaanse weeskinderen zijn al op vrij jonge leeftijd volwassen en houden één doel voor ogen: overleven. Dañr willen we met Cunina iets aan doen. Voor ons huizenproject zijn we dan ook speci-

Luc vorig jaar met zijn Filipijnse adoptie-dochter Cherry.

Vorig jaar bezocht ik bijvoorbeeld voor het eerst Cherry (22), mijn Filipijnse petekind, dat intussen onderwijzeres is. Toen ik aankwam, werd ik door haar familie - bijna paria's - verwelkomd met een dansje dat ze weken op voorhand hadden ingestudeerd. Ook al hadden ze niets, toch wilden ze iets doen voor mij. Dat was heel ontroerend." "Zo geven die mensen je ook graag eten", voegt Sabine toe. "En je bent verplicht om dat te aanvaarden, terwijl ze zelf amper over voedsel beschikken. Tijdens mijn werkbezoeken waren er moeders die me omhelsden. Andere mama's bleven voor onze aankomst zelfs overnachten voor onze kantoordeuren, in de hoop dat hun kinderen op de Cunina-

fiek op zoek naar sponsors die een kraal willen kopen, die bestaat uit tien huisjes."

WELKOMSTDANSJE

Wat de financiële adoptie van kinderen betreft, kunnen Luc en Sabine heel wat ervaring voorleggen. Sabine steunde er tot nu toe twee en Luc drie. "De grootste verdienste van Cunina is dat ze in bijna ontoegankelijke landen actief is, zoals Haïti en Nepal", vertelt Luc. "Het systeem is ook uniek en duurzaam. Als iemand zijn meter- of peterschap wil stopzetten, krijgt het kind een andere adoptieouder toegewezen. Behalve vijf euro administratiekosten gaat je maandelijkse bijdrage van 30 euro integraal naar je petekind en het geld wordt besteed afhankelijk van zijn of haar noden: onderwijs, medische zorg, kleding ... Zowel de petekinderen als hun familie zijn de peetouders zeer dankbaar.

lijst zouden terecht komen en zo later kans maken op een diploma en werk." "Mijn reis naar de Filipijnen was een zeer confronterende ervaring", vervolgt Luc. "Ik was trouwens nog nooit in een ontwikkelingsland of sloppenwijk geweest en van de ene op de andere dag logeerde ik in klooster- en hotelkamers met lekkerkakken. Toch kwam ik door mijn werkbezoek nog méér tot het besef dat onze financiële bijdrage echt wel nut heeft en kinderen een toekomst geeft. De plaatselijke vrijwilligers, soms ook geestelijken, leveren er ontzettend mooi werk, maar geestelijken zijn ook een uitstervend ras. Vandaar dat Cherry mee haar schouders onder het project gaat zetten." "Dat verwachten we meestal van onze petekinderen die afgestudeerd zijn", zegt Sabine. "Ze kunnen echt meehelpen om hun familie en zelfs hun land erbovenop te helpen. Dat is veel beter dan te emigreren naar het Westen. In de toekomst ben ik van plan om mijn zonen eens mee te nemen op werkbezoek. Dergelijke reizen financieren we altijd op

"In veel dorpen zijn er meer doodskisten dan huizen"

eigen houtje. Noah (9) en Indiana (10) staan nu al te popelen en zijn erg begaan met het Cunina-project. Kinderen stellen zich niet zoveel vragen, maar ondernemen veel actie. Zo maken mijn zonen regelmatig tekeningen die ze nadien verkopen. En met de opbrengst kiezen ze een item uit de Cunina-geboortelijst. Ideaal ook voor mensen die willen helpen, maar niet de middelen hebben om peetouder te worden. Al voor 5 euro kun je een waterkan of opdienkom kopen en weggeven." ★

Meer info: www.cunina.org - 014-58 01 01

Cunina op de televisie

- **Eén en Canvas:** reclamespots tot en met 21/09.
- **Vitaya:** reportage over Zuid-Afrika met interviews met Sabine De Vos, Luc Appermont en Sophie Vangheel, een week lang vanaf 17/09 tot en met 23/09.
- **Ketnet:** reportage over de inleefreis van peetouders naar Zuid-Afrika, waarbij ook een 8-jarige Vlaamse jongen gevolgd werd. Vijf afleveringen lang in jeugdjournaal Karrewiet, van 17/09 tot en met 21/09.

De campagnemaand wordt eind september afgesloten met een heruitgave van 'Godin van de wieg', Sabines eerste jeugdboek, waarin ze het Cunina-levensverhaal vertelt van acht kinderen die ze tijdens haar werkreizen ontmoet heeft. Het boek verschijnt onder de titel 'In Amerika draagt iedereen schoenen' en bevat twee nieuwe verhalen.